kona z roku 1929 nepřípustné. Vláda švýcarská však setrvala na svém extradičním návrhu, namítajíc, že při řešení konkretní extradiční věci není rozhodným německý extradiční zákon, nýbrž toliko a jediné ustanovení smlouvy švýcarsko-německé z 24. ledna 1874, vybudované na principu enumeračním, podle níž extradiční povinnost se neřídí výměrem trestu hrozícího nebo uloženého. Vydání z Německa bylo pak povoleno.

Smlouva mezi Švýcarskem a Tureckem o vydání zločinců a právní pomoci ve věcech trestních, podepsaná v Ankaře dne 1. června 1933, byla již schválena také tureckým parlamentem; mezinárodní účinnosti nabude teprve po výměně ratifikačních listin. S USA jednalo Švýcarsko o dodatkovou dohodu, rozšiřující katalog extradičních deliktů podle smlouvy extradiční ze 14. května 1900. Dohoda byla podepsána ve Washingtonu dne 10. ledna 1935. Podobná úmluva byla sjednána též s Velkou Britanií dne 19. prosince 1934 a okruh extradičních deliktů podle smlouvy o vydávání zločinců z 26. listopadu 1880 byl rozšířen. Obě dohody musí býti ještě ratifikovány. Výměnou verbálních not ze 3. srpna 1934 a ze dne 4. ledna 1935 byla účinnost extradiční smlouvy mezi Švýcarskem a Velkou Britanií rozšířena i na území britského protektorátu v Zadní Indii a na Borneo. Mezinárodní úmluva o potírání obchodu zletilými ženami z 11. října 1933 byla schválena spolkovým shromážděním dne 13. června 1934. Kronberger.

Říšskoněmecké soudy na ochranu dědičného zdraví (Erbgesundheitsgerichte) podle zákona na ochranu před dědičně chorým dorostem ze 14. července 1933 požádaly v roce 1934 častěji švýcarské úřady a ústavy pro choromyslné o informace o osobách, proti nimž bylo v Německu zavedeno řízení podle citovaného zákona, nebo o příbuzných takových osob. Dožádáním těm nebylo však vyhověno ani kantonálními ani spolkovými úřady švýcarskými, poněvadž tento zvláštní způsob právní pomoci není předvídán žádnou státní smlouvou a poněvadž podle švýcarského práva jsou zákroky na ochranu před dědičně chorým dorostem buď nepřípustné vůbec, nebo nikoli v té míře jako podle německého práva (ze »Zprávy o činnosti švýcarské spolkové rady v r. 1934«, strana 16). K.

Seznamy cizozemských soudů jsou čas od času uveřejňovány ve Věstníku ministerstva spravedlnosti. Až dosud jsou otištěny úplné seznamy soudů v Polsku (Věst. 1927, strana 73), Rakousku (Věst. 1931, stran 93), Italii (Věst. 1931, strana 135, Věst. 1932, strana 194), Německu (Věst. 1933, strana 151), Maďarsku (Věst. 1934, strana 73) a v Jugoslavii (Věst. 1935, strana 76). K.

Ústřední sdružení slovenského průmyslu v Bratislavě věnovalo u příležitosti desítiletého trvání Čsl. republiky r. 1928 částku per Kč 10.000·— na zvláštní fond, jehož úroky mají býti upotřebeny každoročně na odměňování vědeckých prací, v prvé řadě z oboru práva národohospodářského a národohospodářství se zvláštním zřetelem na průmysl na Slovensku a Podkarpatské Rusi.

K vypracování prací a udělení cen z tohoto fondu byl zřízen 5členný správní výbor, skládající se ze 3 profesorů, volených právnickou fakultou, a 2 členů jmenovaných Ústředním sdružením slovenského průmyslu. Tento správní výbor, chtěje vzbuditi o literární práci větší zájem, usnesl se rozepsati 10 (deset) témat k vědeckému zpracování a pět nejlepších prací honorovati cenami slovenského průmyslu.

Témata ta jsou:

1. z n á r o d n í h o h o s p o d á ř s t v í:

a) Investiční politika samosprávných svazů na Slovensku a její skutečné i možné a účelné financování.

b) Železniční tarifní politika popřevratová na Slovensku a Podk. Rusi (jaká byla, jest a měla by býti).

c) Plánování a plánovitost v hospodářství (projevy, vývoj myšlenky, kritika a zda a jak by ji bylo možno za našeho právního řádu uskutečnit), ev. reflex na hospodářský problém slovenský.

2. z p r á v a o b c h o d n í h o:

a) Vliv změn hospodářské struktury akciové společnosti na právní postavení akcionářovo.

b) Ručení člena veřejné společnosti obchodní podle práva slovenského (obchodního i finančního).

3. z p r á v a s p r á v n í h o:

a) Základy pracovního práva platného na Slovensku a Podk. Rusi.

b) Návrh obecního zřízení pro Slovensko s důvodovou zprávou.

c) Dozor nad veřejnoprávními pojišťovacími svazy a ústavy podle práva československého.

4. z p r á v a f i n a n č n í h o:

Vývoj úpravy přímých daní v Uhrách od r. 1848 do převratu.

Ceny jsou dvě po 4000 Kč a tři po 2000 Kč, to jest dohromady 14.000 Kč. Práce mohou podati absolventi právnické fakulty university Komenského v Bratislavě do 10 let po vydání absolutoria. Práce slovensky psané mají ceteris paribus přednost.

Práce buďtež podány do 31. XII. 1936 do 12. hod. polední na děkanství právnické fakulty university Komenského v Bratislavě, Kapitulní ul. 1, přímo nebo poštou doporučeně, buďtež psány na stroji a označeny heslem. K práci buď připojena obálka, týmž heslem jako práce označená, v níž buď uvedena adresa autora práce. O udělení cen jednotlivým pracím rozhodne výše uvedený správní výbor pro rozdělení cen slovenského průmyslu. Usnesení jeho bude publikováno dnem 7. III. 1937 na úřední desce děkanství právnické fakulty v Bratislavě a v novinách.

Knihy zaslané redakci. Dr. Josef G r ň a: Civilní soudce a správní akt. Knihovna právnické fakulty university Komenského v Bratislavě. Sv. 43, Bratislava 1935, str. 101, Kč 30·—. — JUDr. Jiří T a u b e r: Právní rádce při koupi a prodeji realit. 2. vyd. Náchod 1935, nákladem vlastním, str. 105, Kč 18·—.